

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som ska offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 246/2009

av den 26 februari 2009

om tillämpning av artikel 81.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier)

(kodifierad version)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 83,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets förordning (EEG) nr 479/92 av den 25 februari 1992 om tillämpning av artikel 85.3 i fördraget på vissa grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden mellan linjerederier (konsortier) ⁽²⁾ har ändrats flera gånger ⁽³⁾ på ett väsentligt sätt. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.

(2) Artikel 81.1 i fördraget kan i enlighet med artikel 81.3 förklaras icke tillämplig på grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden som uppfyller villkoren i artikel 81.3.

⁽¹⁾ Europaparlamentets yttrande avgivet den 23 april 2008 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EGT L 55, 29.2.1992, s. 3.

⁽³⁾ Se bilaga I.

(3) Tillämpningsföreskrifterna för artikel 81.3 i fördraget ska i enlighet med artikel 83 i fördraget fastställas genom antagande av förordningar eller direktiv. Enligt artikel 83.2 b i fördraget ska dessa bestämmelser fastställa tillämpningsföreskrifter för artikel 81.3 med hänsyn till behovet av att å ena sidan säkerställa en effektiv övervakning och att å andra sidan så långt som möjligt för enkla den administrativa kontrollen. I dessa bestämmelser ska enligt artikel 83.2 d kommissionens och domstolens respektive uppgifter fastställas.

(4) Linjesjöfart är en kapitalintensiv bransch. Den ökade användningen av containrar har medfört ett starkare behov av samarbete och rationalisering. Sjöfarten inom gemenskapen bör kunna dra nytta av stordriftsfördelar för att framgångsrikt kunna konkurrera på världsmarknaden för linjesjöfart.

(5) Serviceavtal mellan linjerederier som ingås i syfte att rationalisera verksamhet genom tekniska, driftsmässiga eller kommersiella arrangemang (inom sjöfartssektorn kallade konsortier) kan bidra till att öka produktiviteten för linjetransporter och till att främja tekniskt och ekonomiskt framåtskridande.

(6) Sjöfarten är av stor betydelse för utvecklingen av gemenskapens handel och konsortieavtal kan, med beaktande av de särdrag som den internationella linjesjöfarten uppvisar, spela en viktig roll i detta avseende. Legaliseringen av dessa avtal är en åtgärd som kan medverka till att förbättra konkurrenskraften inom gemenskapens sjöfartsektor.

- (7) Användare av de tjänster i form av sjötransporter som konsortier erbjuder, kan få del av den vinst som uppstår genom förbättringarna, vad avser produktivitet och service, bland annat genom regelbundenhet, kostnadsminskningar till följd av ett högre kapacitetsutnyttjande och förbättrad servicekvalitet på grund av bättre fartyg och utrustning.
- (8) Kommissionen bör ges möjlighet att i en förordning förklara att bestämmelserna i artikel 81.1 i fördraget inte är tillämpliga på vissa grupper av konsortieavtal, beslut och samordnade förfaranden för att underlätta för företagen att bedriva ekonomiskt värdefullt samarbete som inte strider mot konkurrenspolitiken. Kommissionen bör i nära och ständig samverkan med de behöriga myndigheterna i medlemsstaterna exakt kunna ange räckvidden för dessa undantag och de villkor som är knutna till dem.
- (9) Konsortier inom linjesjöfarten utgör en specialiserad och komplex typ av samriskföretag. Det föreligger stora skillnader mellan olika konsortieavtal beroende på omständigheterna. Ändringar beträffande konsortiers räckvidd, parter, verksamhet eller villkor företas ofta. Kommissionen bör därför ansvara för att från tid till annan ange vilka konsortier som omfattas av gruppundantag.
- (10) För att säkerställa att alla villkor i artikel 81.3 i fördraget är uppfyllda, bör gruppundantaget förenas med villkor som särskilt syftar till att säkerställa att befraktarna får en skälig andel av vinsten och att konkurrensen inte sätts ur spel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen får i en förordning och i enlighet med artikel 81.3 i fördraget förklara att artikel 81.1 i fördraget inte är tillämplig på vissa grupper av avtal mellan företag, beslut av företagssammanslutningar och samordnade förfaranden vilka har till syfte att främja eller inleda samarbete mellan linjerederier för att driva gemensam sjöfart i avsikt att rationalisera deras verksamhet genom tekniska, driftsmässiga eller kommersiella arrangemang, såvida dessa inte avser fastställande av priser (konsortier).

2. En förordning som antas i enlighet med punkt 1 ska ange de grupper av avtal, beslut och samordnade förfaranden på vilka förordningen är tillämplig, liksom de villkor och förpliktelser

enligt vilka de i enlighet med artikel 81.3 i fördraget ska betraktas som undantagna från tillämpning av artikel 81.1 i fördraget.

Artikel 2

1. Den förordning som antas i enlighet med artikel 1 ska vara tillämplig under fem år från det datum den träder i kraft.

2. Den förordning som antas i enlighet med artikel 1 får upphävas eller ändras i fall en eller flera av de omständigheter som utgjorde grunden för dess antagande har förändrats.

Artikel 3

Den förordning som antas i enlighet med artikel 1 får innehålla en bestämmelse om att förordningen är tillämplig med retroaktiv verkan på avtal, beslut och samordnade förfaranden som förelåg den dag förordningen trädde i kraft, förutsatt att dessa uppfyller de fastställda villkoren i förordningen.

Artikel 4

I en förordning enligt artikel 1 kan det föreskrivas att förbudet i fördragets artikel 81.1 under en angiven tid inte ska tillämpas på sådana avtal, beslut och samordnade förfaranden som gällde eller tillämpades den 1 januari 1995, som omfattas av artikel 81.1 på grund av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning och som inte uppfyller kraven i artikel 81.3. Den här artikeln gäller dock inte avtal, beslut och samordnade förfaranden som den 1 januari 1995 redan omfattas av artikel 53.1 i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet.

Artikel 5

Före antagandet av en förordning enligt artikel 1 ska kommissionen offentliggöra ett utkast av förordningen för att göra det möjligt för alla berörda personer och organisationer att framföra synpunkter inom en rimlig frist som kommissionen ska fastställa till minst en månad.

Artikel 6

Innan kommissionen offentliggör utkastet till en förordning enligt artikel 1 och innan den antar förordningen, ska kommissionen höra den rådgivande kommittén för kartell- och monopolfrågor som avses i artikel 14 i förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EGT L 1, 4.1.2003, s. 1.

Artikel 7

Förordning (EEG) nr 479/92, ändrad genom de rättsakter som anges i bilaga I, ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft i den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 26 februari 2009.

På rådets vägnar

I. LANGER

Ordförande

BILAGA I

Upphävd förordning och en förteckning över dess ändringsförfattningar

(som det hänvisas till i artikel 7)

Rådets förordning (EEG) nr 479/92
(EGT L 55, 29.2.1992, s. 3)

Rådets förordning (EG) nr 1/2003
(EGT L 1, 4.1.2003, s. 1)

endast artikel 42

1994 års anslutningsakt, artikel 29 och bilaga I, punkt III.A.4
(EGT C 241, 29.8.1994, s. 56)

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL

Förordning (EEG) nr 479/92	Denna förordning
Artiklarna 1, 2 och 3	Artiklarna 1, 2 och 3
Artikel 3 a	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5	Artikel 6
—	Artikel 7
Artikel 7	Artikel 8
—	Bilaga I
—	Bilaga II